

подальшого розвитку ринкових відносин, є для України єдиним шляхом і запорукою рівноправного входження нашої держави і до ЄС.

Зрозуміло, що жодні морально-патріотичні заклики не в змозі запобігти поширенню тіньової економіки. Тому це явище навряд чи колись буде викоренене повністю [1, с. 104]. Панування «тіні» в економіці держави створює негативний імідж нашої держави в середовищі світового співтовариства.

Не відповідна податкова політика спричиняє неспроможність держави виконувати ефективно свої функції щодо соціально-економічного захисту найбільш вразливих верств населення та викликає соціальне напруження. Тобто, майбутнє України залежить від того, чи вдасться органам влади, діючими цивілізованими методами повернути хоча б найменш криміногенну частину тіньової економіки в русло нормального розвитку. В іншому випадку, попередження про можливість «латиноамериканського» чи «африканського» шляху розвитку України є реальністю [3].

Варто вказати, що учасники «тіньової» економіки не можуть і не бажають легалізувати свою діяльність, щоб у кінцевому випадку не потрапити у своєрідну економічну пастку.

Для припинення окремих тіньових схем і обмеження тіньової економіки варто запропонувати такі методи[4]: формування спеціального реєстру та загального переліку декларацій із заявленими до відшкодування сумами ПДВ, які є сумнівними. Ця інформація має передаватися від підрозділів оподаткування юридичних осіб до підрозділів обробки та ведення податкової звітності; ввести систему регресивно-прогресивного оподаткування, що збільшується від зменшення бази оподаткування і, навпаки, знижується, якщо результати роботи підвищуються. За таких умов легалізація доходів буде супроводжуватися наповненням бюджету.

1. Жаліла Я.А. *Тіньова економіка в Україні: масштаби та напрями подолання: аналітична доповідь* / Я.А. Жаліла, Т.А. Тищук, Ю.М. Харазішвілі, О.В. Іванов. - К. : НІСД, 2011. – 96 с.

2. Краус Н.М. *Класифікаційні аспекти взаємодії легального та нелегального секторів економіки* / Н.М. Краус // *Науковий вісник Полтавського університету 36 споживчої кооперації України: Серія: Економічні науки.* – Полтава: РВВ ПУСКУ, 2009. – № 1 (32). – С. 29 – 33

3. *Особливості існування тіньової економіки в Україні: [Електронний ресурс].* – Режим доступу: <http://www.ekonomikam.com/ecfins-566-2.html>.

4. *"Тіньова" економіка України та напрями законодавчої стратегії її обмеження: Верховна рада України / За ред. В.О. Мандибури.* - К.: Парламент, 2012.– С. 103-105.

Маліброда С.Б.
студент гр. МА-41
Максимчук Я.С.
к.е.н., ст. викладач

Національний університет «Львівська політехніка»

BITCOIN ТА BLOCKCHAIN: ПЕРСПЕКТИВИ ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ

У недалекому 2008 р. було оголошено концепцію нової електронної валюти, що отримала назву Bitcoin та невдовзі здійснила своєрідну революцію в сфері електронних платежів та дала назву новому виду електронних валют – криптовалюта. Особливою дану електронну валюту робить технологія Blockchain, яка робить можливими переваги, пов'язані з використання Bitcoin, а саме децентралізація анонімність та неможливість зламу чи підробки.

У широкому розумінні, Blockchain – це децентралізована система зберігання даних або цифровий реєстр транзакцій, угод, контрактів. Складається з набору записів. Головна відмінність і незаперечна перевага – те, що цей реєстр не зберігається в одному місці. Він розподілений серед кількох сотень і навіть тисяч комп'ютерів у всьому світі. Будь-який користувач цієї мережі може мати вільний доступ до актуальної версії реєстру, що робить його прозорим абсолютно для всіх учасників [1].

Використання технології Blockchain як основи для функціонування електронної валюти стало її першим масовим застосуванням. Однак, з часом, дана технологія, була застосована і з іншими цілями. Сьогодні ця технологія широко використовується для підтвердження особи, укладання «смарт-контрактів», точної ідентифікації транзакцій користувачів з метою уникнення помилки тощо.

Показовим для даної технології стало її застосування для проведення виборів у Сьєрра-Леоне. Відзначається, що голосування з використанням блокчейна було повністю анонімним. Водночас запис про кожен голос зберігався в блокчейні, який після виборів буде доступний для завантаження і вивчення [2].

Повертаючись до теми Bitcoin та електронних валют загалом, слід відзначити, що у 2017 р. відбувся значний стрибок у їх розвитку, зокрема, Bitcoin став офіційним фінансовим інструментом і почав торгується на світових валютних біржах. Це призвело до різкого стрибка цін у грудні 2017 р., коли ціна однієї монети досягла 19 414,1 дол. США, а загальна ринкова капіталізація склала понад 325 млрд. дол. США. Проте після цього валюта швидко знецінилася у майже 3 рази і станом на 1 квітня 2018 р. її вартість складала 6 638 дол. США, а його капіталізація становила 112 млрд. дол. США [3]. Що ж до інших валют заснованих на технології блокчейн, то їх курси слідували за курсом Bitcoin, який є показовим для цього ринку.

Загалом у криптовалютах є багато противників та прихильників, які стверджують, що саме криптовалюти є грошами майбутнього. Розглядаючи даний вид грошей власне як гроші в першу чергу необхідно проаналізувати чи здатні вони виконувати основні функції грошей.

До основних функцій грошей відносяться наступні: міра вартості, засіб обігу, засіб платежу, засіб нагромадження та світові гроші [4, 21].

Як засіб обігу криптовалюти мають ряд переваг, а саме: анонімність та неможливість крадіжки чи помилки самої платіжної системи. Проте, особливості блокчейн зумовлюють технічні обмеження, щодо кількості транзакцій в хвилину. Таким чином пропускна спроможність такої системи обмежується приблизно 12 транзакціями в хвилину, що робить їх використанням вкрай неефективним з огляду на час. В інших криптовалютах даний недолік виправлений, проте за рахунок втрати анонімності.

Використання криптовалют як засобу платежу також залежить від конкретної мети. З одного боку платежі чітко рухаються між платником та отримувачем і при цьому їх імена залишаються анонімними. З іншого боку це сприяє розвитку злочинності та незаконного обігу заборонених товарів.

Однак, найбільший недолік пов'язаний з використанням криптовалют як міри вартості. Особливості технології блокчейн обмежують емісію самих криптовалют. Тому, на системному рівні закладається потенціал постійної дефляції, або необхідність обмеження використання самих криптовалют, що значно ускладнює їх функціонування. З іншого боку, за умов постійної дефляції, функціонування криптовалют потребуватиме використання ще однієї твердої валюти, щоб визначати поточну ціну на товари та послуги, оскільки за умови постійної дефляції ціни будуть постійно змінюватися. Даний фактор позбавляє криптовалюти в деякій мірі децентралізації, оскільки з'являються необхідність використання ще однієї валюти для визначення цін на товари на послуги.

Як засіб нагромадження, криптовалюти нічим не відрізняються від інших валют, проте в даний час є неактуальними через різкі стрибки цін, тобто високу волатильність.

Використання криптовалют як світових грошей, відповідно, обмежується недоліками попередніх функцій.

Таким чином, майбутнє криптовалют на сьогодні є досить невизначеним через ряд системних недоліків, що значно обмежують можливості їх використання. Нові види криптовалют, що з'явилися протягом останніх років частково вирішують дані проблеми, але при цьому втрачаються основні переваги, які відрізняють криптовалюти від інших електронних грошей та валют загалом. В той же час, базова для криптовалют технологія блокчейн, успішно застосовується у різних сферах.

Отже, перспективи практичного використання криптовалют в економіці України існують, проте є незначними і на офіційному рівні не очікуються. Щодо технології блокчейн, то її застосування може стати корисним для електронного підтвердження особи, шляхом введення відповідних цифрових підписів чи міток, а реальний потенціал у майбутньому може зрости ще.

1. *What is Blockchain Technology? A Step by Step Guide For Beginners* [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://blockgeeks.com/guides/what>.

2. *У Сьєрра-Леоне відбулися перші у світі блокчейн-вибори президента* [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://hromadske.ua/posts/u-sierra-leone-vidbulysia-pershi-v-sviti-blokchein-vybory-prezydenta>.

3. *Bitcoin | CoinMarketCap* [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://coinmarketcap.com/currencies/bitcoin/>

4. *Гроші та кредит : підручник / [М. І. Савлук, А. М. Мороз, І. М. Лазенко та Г 86 ін.] ; за наук. ред. М. І. Савлука. — 6-те вид., перероб. і доп. — К. : КНЕУ, 2011. — 589 с.*

Мар'янович М.Е.

аспірант

Національний університет «Кієво-Могилянська академія»

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ В РАМКАХ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Партнерство посідає важливе місце у досягненні Цілей Сталого Розвитку (далі – ЦСР) які були затверджені на Саміті Організації Об'єднаних Націй зі сталого розвитку у 2015 році. Реалізація ЦСР неможлива без плідної співпраці громадських організацій, державного та приватного секторів. Тому у стратегії ЦСР передбачено окрему ціль спрямовану на глобальне партнерство. Ціль 17 (Зміцнення засобів здійснення й активізація роботи в рамках Глобального партнерства в інтересах сталого розвитку) Глобальної стратегії ЦСР передбачає виконання 19 завдань які спрямовані на посилення мобілізації фінансових ресурсів із найрізноманітніших джерел; заохочення інвестицій в інтересах найменш розвинених країн; співробітництво в галузях науки, техніки й інновацій; збільшення експорту в країнах що розвиваються; підвищення глобальної макроекономічної стабільності; зміцнення Глобального партнерства в інтересах сталого розвитку; заохочення ефективного партнерства між державним та приватним секторами.

У 2017 році Міністерством економічного розвитку і торгівлі України після тривалого інклюзивного процесу обговорення ЦСР, за участю понад 800 провідних фахівців у тематичних сферах, було розроблено Національну доповідь «Цілі Сталого Розвитку: Україна» (далі – Національна доповідь). У доповіді наведено результати адаптації глобальних ЦСР, визначено національні завдання та індикатори оцінки ЦСР.

Для Цілі 17 передбачено виконання таких національних завдань [1]:

1. Мобілізувати додаткові фінансові ресурси на основі заохочення інвестицій іноземних та вітчизняних інвесторів;
2. Послідовно знижувати боргове навантаження на економіку;
3. Розвивати партнерські відносини влади і бізнесу для досягнення ЦСР.